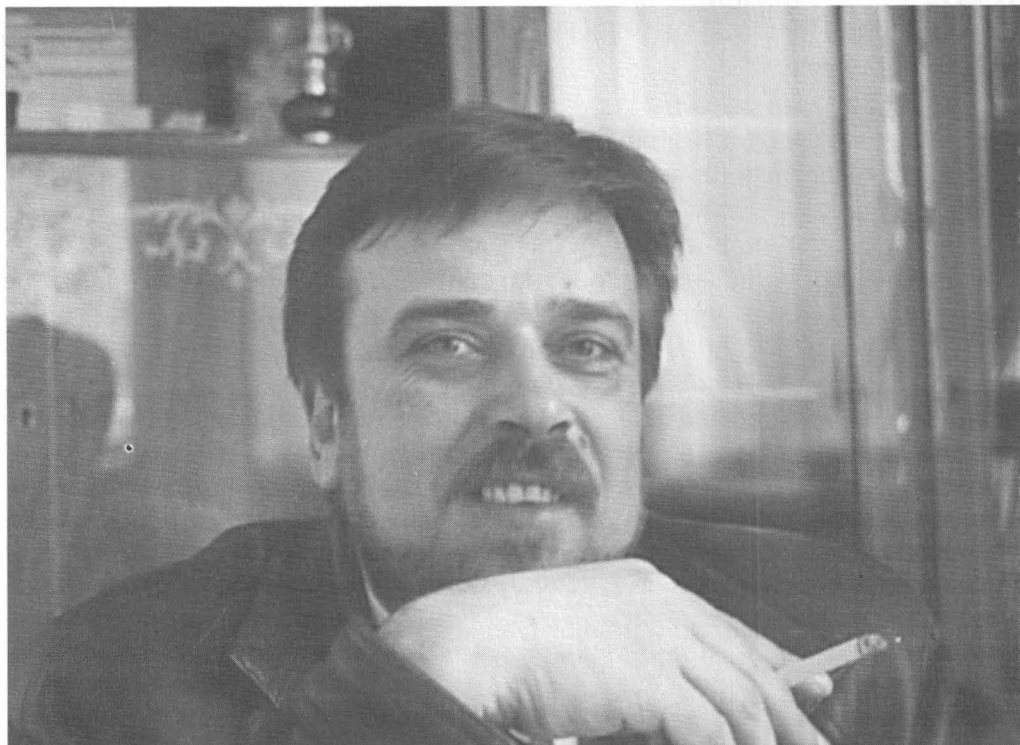

*Teatrul Național „Mihai Eminescu”
din Chișinău – 80 de ani de la înființare
Vitalie Cărăuș, directorul teatrului*

COSTIN MANOLIU: *În ce măsură reflectă și materializează repertoriul teatrului, pe care îl conduceți, titulatura de „Teatru Național“?*

VITALIE CĂRĂUȘ: Personal cred că orice teatru, indiferent de titulatură, are nevoie de un repertoriu bun. Orice teatru ar trebui să monteze texte valoroase. Un teatru național cred că trebuie să acorde o atenție sporită dramaturgiei naționale. De la Alecsandri și Caragiale și până la dramaturgii contemporani. În privința textelor noi nu suntem prea mulțumiți. Totuși, chiar în aceste zile, montăm o piesă foarte bună – *Radu Ștefan întâiul și ultimul* – a unui dramaturg autohton, Aureliu Busuioc. În repertoriu avem în acest moment *O scrisoare pierdută* de Caragiale și vom pune în scenă un musical după *Ivan Turbincă* și alte povestiri de Ion Creangă.

C.M.: *Care sunt spectacolele aflate în repertoriul Teatrului Național „Mihai Eminescu” din Chișinău în acest moment?*

V.C.: Premierile stagiunii 1999–2000 au fost: *O scrisoare pierdută*, *Asociația femeilor emancipate din Belgrad* de Branislav Nușici, cu o temă foarte actuală,

Capcana după lablonskaia, *Moartea lui Tarelkin* de Suhovo-Kobâlin, *Tata* de Dumitru Matcovski, *Mowgli* după Rudyard Kipling, în regia lui Mihai Fusu, un spectacol pentru copii și tineret care s-a jucat într-o nouă formulă – 25 de spectacole consecutiv, uneori câte două reprezentații pe zi. În afara spectacolelor pe care le-am pomenit, pentru prima parte a stagiunii 2000–2001 vom pune în scenă *Don Quijote* după Cervantes, în regia lui Petre Bokor, și *Meșterul Manole* de Lucian Blaga, în regia lui Ion Ciubotaru. În luna noiembrie, Teatrul Național din Chișinău va sărbători 80 de ani de existență. Primul teatru național românesc din Basarabia a luat ființă în 1920. Pentru această sărbătoare vrem să montăm *Meșterul Manole*.

C.M.: *Cum apreciați valoarea trupei pe care o conduceți în acest moment?*

V.C.: Toate teatrele din Chișinău duc azi o mare lipsă de actori. Mulți au plecat în România. Foarte mulți renunță la actorie și își schimbă profesia. Unii pleacă în străinătate, dispuși să facă orice altceva. Motivul e sărăcia. Studenții care au studiat în România nu s-au mai întors. Școala de teatru din Chișinău va lansa abia anul viitor o promoție de actori. Vom coopta câțiva dintre ei în trupă. Actorii buni preferă să nu fie angajați, ci să joace pe baza unui contract. În acest fel încearcă să câștige o sumă de bani mai mare decât salariul pe care îl oferă statul, care este un salariu-rușine. Pentru a-i motiva pe actori am inventat un sistem de plăți în care se ține seama de numărul de reprezentații, de rolul interpretat. Oricum, banii pe care îi câștigă un actor nu sunt suficienți pentru a trăi. În acest an, Teatrul Național inițiază o școală-studio. Vom selecta 15 tineri care vor să devină actori, și-i vom pregăti pentru teatrul nostru. Din cauza sărăciei, Universitatea de Artă a trecut la sistemul de studii cu plată. Noi vom încerca să oferim burse celor de la școala pe care o deschidem, astfel încât să-i atragem pe cei mai buni. Studiile vor dura trei ani. Dacă peste trei ani vor fi cinci actori buni, va fi un câștig.

C.M.: *În prima parte a anilor '90, participarea teatrelor din Basarabia la festivalurile din țară a fost mult mai activă, a existat o legătură mai strânsă și mai productivă între teatrele din Republica Moldova și cele din România. Ce v-ați dori dumneavoastră din partea oamenilor de teatru de la București și din celelalte teatre românești?*

V.C.: A existat un entuziasm de ambele părți la începutul anilor '90. Teatrele din țară veneau des la Chișinău, noi mergeam la tot felul de festivaluri, ne întâlneam cu regizori, cu critici de teatru. De vreo trei ani parcă am uitat unii de alții. Sigur, principala problemă e cea financiară, dar ea poate fi depășită. Cred că sunt și la Chișinău spectacole bune, care ar putea participa măcar la Festivalul Național de Teatru de la București sau la Gala Teatrelor Naționale de la Cluj. Îmi doresc ca relațiile să se încălzească din nou. Sper să ne ajute și ministerul Culturii din România pentru a organiza aniversarea Teatrului Național din Chișinău. Singuri nu ne vom descurca. Măcar noi, cei din domeniul culturii, să fim apropiați, să trăim într-o Românie Mare.